

ת"פ 30929/02/14 - מדינת ישראל נגד מאיר חזיזה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 30929-02-14

ת"פ 24558-11-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד כראל

נגד

מאיר חזיזה

ע"י ב"כ עו"ד רן אבינועם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 6.11.2014 סמוך לשעה 20:50 ברחוב השלום באר שבע, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל נטו של 5.0431 גרם, שלא לצריכתו העצמית.

לאחר הרשעתו זו ועובר לשמיעת הטיעונים לעונש הנאשם צירף תיק נוסף, ת"פ 309929-02-14, בו הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירת איומים. (להלן: "תיק הצירוף").

על פי המתואר בכתב האישום נשוא תיק הצירוף, במועד הרלוונטי החזיק הנאשם שני דוכני מכירה בשוק העירוני בבאר שבע אותם סחר בשנת 2015 מחברת בת השייכת לעירייה. ביום 11.02.14 הגיע למשרדי החברה וזאת בשל החלטת החברה לפנותו מהדוכנים במסגרת פסק דין שהוצא נגדו. במעמד זה איים הנאשם על מנהלת הגבייה בחברה, הגב' אושרית אסולין, בפגיעה שלא כדין בגופו שלו ובכך שאמר לה: "לא יהיה פינוי, על גופתי המתה, זה יגמר באסון ואני

אפוצץ את עצמי עם שני בלוני גז".

עוד מיוחס לנאשם כי יום למחרת שעה שבמרכז סלע במהלך שיחה שניהל עם עו"ס המרכז, הגב' נעמה גרוס איים עליה הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שאמר לה: "הפינוי לא יקרה ואין לה מה לדאוג, על גופתי" וכן: "בואי נגיד ככה שיש מישהי שקשורה לבלוני גז באחת החנויות". בסמוך למתואר לעיל, איים הנאשם פעם נוספת בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שאמר למנהלת המרכז הגב' סיגל לוי: "מחר יהיה אסון ועל גופתו המתה יפנו אותו. יש מישהי מחוברת עם בלונים ושהיא לא תדאג".

תסקיר שירות מבחן:

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. מתסקירים אלו עולה כי עסקין בנאשם כבן 59, גרוש ללא ילדים, נכה המתקיים מקצבת נכות של הביטוח הלאומי, סיים 8 שנות לימוד בשל מצבה הכלכלי של משפחתו והצורך לפרנס את עצמו. לדבריו התגורר מספר שנים בגרמניה, שם נישא לבת זוגו עד לגירושיו, על רקע שימוש המסיבי בסמים. עוד עולה כי טרם מעצרו עבד במפעל שיקום במרכז סל"ע וטופל במרכז זה באמצעות תחליף סם. אשר למשפחתו הגרעינית- זו מונה 11 אחים מנישואי אביו לאמו ועוד 9 מנישואי אביו הקודמים. זה תיאר את מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו אשר נאלץ לצאת בגיל צעיר לעבודה כדי לפרנס את עצמו.

בנוגע לעברה שעניינה החזקת סם ציין הנאשם כי על אף שהיה במרכז סלע ונטל תחליף סם השתמש במקביל בסמים מסוג הרואין, את שימוש זה נעשה על רקע קושי שלא להתמודד עם סגירת העסק שהיה ברשותו. לדבריו כמות הסמים שנתפסה אצלו הינה ערבוב של 7 חומרים שאינם סמים יחד עם כמות קטנה של הרואין.

ביחס לתיק הצירוף תיאר כי בעקבות חובות שהצטברו נגדו הוצא נגדו פסק דין המורה על סגירת העסקים. לדבריו פנה לגורמים שונים על מנת שייסעו לו. במועד הפינוי בת הזוג שעבדה איתו נכחה באחת החנויות ואיימה שאף תפוצץ עצמה עם בלוני גז. לדבריו, חשש שיפגעו בה במהלך הפינוי ולכן איים שלא יפנו את המקום והשתמש בביטוי על גופתי המתה. שירות המבחן מתרשם כי הנאשם מתקשה לבחון חלקו באירוע העבירה וחש קורבן בנסיבות העניין.

הנאשם עבר מספר ניסיונות גמילה עצמאיים אשר לא החזיקו מעמד לאורך זמן לרבות טיפול בשנת 2005 בקהילה טיפולית מלכישוע. בשנת 2007 הוצא בעניינו צו מבחן למשך שנתיים אך גם במסגרתו הקשר עם שירות מבחן ידע עליות ומורדות. מחודש ספטמבר 2013 ועד למעצרו עבד בסדנא יצרנית סל"י.

בבחינת גורמי סיכון שירות מבחן לוקח בחשבון את גילו של הנאשם את היותו בעל פלילי במגוון עבירות. את התמכרותו רבת השנים והקושי שלו להימנע משימוש בסמי רחוב לצד צריכת אלכוהול וכן נלקחו בחשבון ניסיונות טיפול כושלים. קשייו לבחון מעורבות בעבירה והשלמה עם העובדה שנלקחו ממנו בתי הקפה שהיו ברשותו. בבחינת גורמי סיכוי נלקחה בחשבון התמדתו במרכז סלע ורצונו להמשך טיפול.

בסופם של דברי, שירות המבחן ממליץ על הארכת המאסר המותנה במקביל להטלת צו מבחן במסגרתו תיבנה עבור הנאשם אופציית טיפולית וזאת לצד עונש צופה פני עתיד.

טיעוני הצדדים

בא כוח המאשימה בטיעוניו לעונש, הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו האמורים לעיל. בנוגע לעבירת הסמים זה הפנה לכמות הגבוהה יחסית של הסם וסוגו שנתפס ברשותו של הנאשם. עוד הפנה לתגובתו הראשונית שהכניסו לו את הסמים לכיס, לכך שלא הביע חרטה ולא לקח אחריות על מעשיו ולעובדה כי אינו זכאי להנחה אותם מקבלים מי שהודו וחסכו בזמן שיפוטי יקר. לדבריו, מדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד הכולל 24 הרשעות קודמות. כל אלו לשיטתו מצביעים על אופיו של הנאשם ומשליכים על חומרת מעשיו. לעניין עבירת האיומים הדגיש ב"כ המאשימה כי האיומים הופנו כלפי עובדי ציבור, בשעה שאלו מילאו את תפקידם, במטרה למנוע ולשנות את ההחלטה שהתקבלה בעניינו. בגין עבירת הסמים עתר למתחם עונש הולם שינוע בין 8 ל- 18 חודשים מאסר בפועל ובגין עבירת האיומים למתחם עונש הולם שינוע בין מספר חודשים ל- 18 חודשי מאסר בפועל. לדבריו יש לקבוע את עונשו של הנאשם ברף העליון של כל אחד מהמתחמים ולהפעיל במצטבר את עונש המאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם מנגד, לגילו המתקדם של הנאשם ולעובדה כי הוא מצוי במעצר תקופה המגיעה לכדי 11 חודשים מאז מעצרו בגין עבירת הסמים. עוד הפנה זה לאופן הלא מתוחכם בה בוצעו העבירות ולנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה לרבות התמכרותו לסמים, השימוש האינטנסיבי בהם והמשבר שחוזה בסגירת עסקיו.

לעניין עבירת האיומים ציין כי מדובר באיום עצמי ולא כלפי עובד הציבור, שלא נגרם נזק גופני ושהאיום נעשה באמצעות השימוש באינטרקום ולא באופן פרונטלי. האיום נעשה ללא הצטיידות בנשק קר או חם או בכל כלי משחית אחר שיש בו כדי לסכן את המאויים או את הציבור.

הנאשם הודה בעבירת האיומים כאשר במסגרת ההסדר בין הצדדים שירות המבחן אמור היה אף לבחון את הארכת המאסר המותנה בשל נסיבותיו הייחודיות של תיק זה. גם אם בתיק הסמים נוהלו הוכחות הרי שהדבר נעשה אך ורק בנוגע למחלוקת המצומצמת שעניינה מטרת החזקת הסמים ביחס לכל שאר הנתונים הנאשם הודה. אכן לנאשם עבר פלילי אינו מבוטל, יחד עם זאת, הרשעתו האחרונה בגין עבירות סמים הינם מלפני למעלה מעשור.

ב"כ הנאשם סקר בהרחבה את הפסיקה הנוגעת לעניין העבירות בעניינו של הנאשם והשווה בין המתחמים השונים והעונשים שנגזרו בפסיקה, תוך לימוד קל וחומר מהנסיבות בהן בוצעו העבירות ומחומרתן באותם פסקי דין אל מול עניינו של הנאשם. כך, בין היתר, הפנה לפסקי דין בהם הגם שדובר על החזקת סמים במשקל של למעלה מ-10 גרם נגזרו עונשים נמוכים מאלה שעותרת להם המאשימה. בדומה, הפנה לפסקי דין שבהם דובר על החזקת סם בין כותלי הכלא וגם בהם נגזרו עונשים נמוכים מאלה שמתבקשים בעניינו של הנאשם.

לאור כל האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם בעניין עבירת הסמים, למתחם עונש הולם שינוע בין מאסר מותנה ל- 9 חודשי מאסר בפועל, ולעניין עבירת האיומים, למתחם עונש שינוע בין מאסר מותנה ל- 4 חודשי מאסר בפועל. לעניין עבירת

האיומים הדגיש זה כי יש להאריך את המאסר המותנה כפי שהמליץ שירות המבחן וכפי שנקבע בהסדר בין הצדדים בת"פ 309929-02-14 בטרם נשלח הנאשם לקבלת תסקיר. לחלופין, עתר ב"כ הנאשם לקבוע את העונש בשליש התחתון של רף המתחם לו עתר ולמעשה להסתפק בתקופת מעצרו עד כה.

דיון והכרעה:

בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, כאשר אין מדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, יש לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. בתיק זה מדובר באירועים שונים בנסיבות שונות המחייבים קביעת מתחמים נפרדים.

בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור וזאת בצד הפגיעה בסדר הציבורי נוכח היותם של עבירות סם מחוללות פשע עקיף הנגרם לצורך מימון עבירות הסם. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים ר' דבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.12):

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש".

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010):

"... מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

כאמור הנאשם שלפניי הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית עבירה בצידה קבע המחוקק עונש מירבי של 20 שנות מאסר. בבש"פ 10638/08 יפתח ויצמן נ' מ"י התייחס בית המשפט העליון לעבירה זו בציינו:

"העבירה של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המירבי לגביהן שווה - עד עשרים שנות מאסר או קנס פי עשרים וחמישה מן הקנס האמור בסעיף 16(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 7(ג) לפקודת הסמים לעניין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וסעיף 19א לעניין יבוא וסחר). ראו גם קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה, מהדורת תשס"ז - עמ' 86, 185, 198. הצד השווה בין שתי העבירות הוא

הזיקה להפצת הסמים לזולת, בפוטנציאל או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת".

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הרי בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, ניתן למצוא מגוון רחב של עונשים החל מעונשים צופי פני עתיד ועד לעונשים המגיעים לכדי שנה וחצי מאסר בפועל ולמעלה מכך. לא בכדי הן המאשימה והן הסניגור הציבו ענישה המצדדת בעמדתם העונשית. בצד האמור לעיל, ניתן להבחין כי על דרך הכלל, ה"שדרה המרכזית" של הענישה בגין העבירות של החזקת סמים קשים במשקלים של מספר גרמים שלא לצריכה עצמית, נע בין עונש מאסר בפועל בן מספר חודשים ועד שנה וחצי מאסר בפועל.

ברע"פ 747/14 לוי נ' מ"י (בית המשפט העליון, מיום 11/2/14) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע לאחר הוכחות בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. דובר בנאשם שהחזיק הירואין במשקל 5 גרם מחולק ל-6 אריזות וקוקאין בתחתוניו. כב' הש' מלצר מציין כי המתחם אותו קבע בית משפט שלום הנע בין 8-18 חודשי מאסר הינו הולם הנסיבות וכי שיקולי השיקום הובילו לכך שעונש המאסר לא היה לתקופה ממושכת במיוחד.

ברע"פ כליבאת נ' מ"י (בית המשפט העליון מיום 3/7/07) נדחתה בקשת ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית (2 אריזות ניילון באחת קוקאין במשקל 0.7120 גרם ובשניה 7 שקיות קטנות של קוקאין, משקלם המצטבר של שתי שקיות הסמים 5.55 גרם) ונידון למאסר מותנה בבית משפט השלום ועונשו הוחמר ל-8 חודשי מאסר בפועל. כב' הש' ג'ובראן מציין כי בעבירת החזקת סמים מסוג קוקאין ברגיל הענישה ההולמת הינה מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ברע"פ 9440/08 אבו סג'יר נ' מ"י (בית המשפט העליון, מיום 12/11/08) נדחתה בקשת ערעור (כב' הש' לוי) של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ממאסר מותנה (בית משפט השלום) למאסר בפועל בן 7 חודשים.

בת"פ 3307/03 מ"י נ' עבאס (בימ"ש שלום רמלה מיום 19/12/06) - הורשע נאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ונידון למאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים. בעניין זה יש להדגיש כי מדובר בגזר דין שניתן בטרם התיקון לחוק וכי דובר בנסיבות מיוחדות של חלוק זמן ובנאשם שהיטיב דרכיו.

בת"פ 8851-07-08 מ"י נ' ליכטנקו (בימ"ש שלום נצרת, מיום 9/2/11) הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינה של נאשמת שהורשעה בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בית המשפט (כב' הש' י. שטרית) קיבלה את הסדר הטיעון בנסיבות כמתואר בגזר הדין והשיתה עליה מאסרים מותנים לצד רכיבי ענישה נוספים.

בת.פ. 27076-04-13 (שלום אשדוד) נגזרו על הנאשם 9 חודשים מאסר על תנאי, בגין החזקה של 1.25 גרם קוקאין, יחד עם הירואין במשקל 0.84 גרם (על רקע הליך טיפולי מוצלח).

בת.פ. 1005/08 (שלום באר שבע) נגזרו על נאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, בגין החזקת 9 גרם נטו קוקאין (גם בתיק זה דובר על הליך טיפולי שעבר הנאשם וכן הליך טיפולי שעתיד לעבור).

בת"פ 56331-01-15 מדינת ישראל נ' ינון חיים (שניתן ע"י מותב זה) נגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל והופעל

מאסר מותנה, בן 3 חודשים חלקו בחופף, בגין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בתיק זה דובר על נאשם אשר החזיק שם ב-20 מנות של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 4.6774 גר' נטו שלא לצריכתו העצמית.

בבחינת נסיבות ביצוע בעבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים המפורטים לעיל, הרי שיש ליתן הדעת לכך שהנאשם החזיק בסם מסוג הרואין אשר נמנה על הסמים הקשים. גם אם אין מדובר בכמויות גבוהות באופן משמעותי, אין עסקינן בכמות מבוטלת, וניתן להפיק ממנה עשרות רבות של מנות סם לצריכה עצמית.

אכן יש משמעות למשקל הסם בקביעת מתחם העונש, אך אין לבצע חישוב אריתמטי מדויק של משקל הסם אל מול חודשי המאסר. בתיק דנן הסמים בסופו של דבר נתפסו ומכאן שאין לדבר על נזק ישיר שנגרם לבריאות הציבור, אולם יש ליתן הדעת לנזק הפוטנציאלי ועל הסכנה הטמונה בסם. הסם עצמו נמצא ברשות הנאשם ברשות הנאשם שעה שהיה ברחוב השלום ושלא בביתו. מכאן מתחזקת המסקנה כי זה נועד למצוא את דרכו אל הצרכנים השונים.

אשר לעבירת האיומים, הערכים החברתיים שנפגעו הנם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של המאויים. בנוסף, הואיל ומדובר באיומים המושמעים כלפי עובד הציבור, במהלך ביצוע תפקידו ובשל תפקידו, יש באיומים אותם השמיע הנאשם כדי לפגוע בערכים של הגנה על עובדי הציבור ושלטון החוק.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות איומים נעה על דרך הכלל בין עונשים צופי פני עתיד ועד שנת מאסר. בעבירות איומים על בית המשפט ליתן דעתו לטיב האיומים, האם נלוו לאיומים עבירות נוספות, מטרת האיומים, מיהות המאייים ומיהות המאויים וכן יתר נסיבות ביצוע העבירה.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים אינה מבוטלת. המדובר באיומים שהושמעו על רקע פסק דין שהוצא נגד הנאשם ובו הוחלט לפנותו מהדוכנים ששכר מחברת "יעדים". איומים אלו לא נאמרו בעלמא והלכה למעשה נועדו לסכל הליך משפטי וצו שניתן כדין. יש באיומים אלו כדי להטיל מורא על מי מאנשי הציבור ולמנוע מהם לפעול באופן חופשי ללא כל חשש.

המדובר באיומים הנאמרים יום אחר יום ואין לראותם כאיומים בעלמא אלא כאלה הנאמרים על רקע טרוניה קונקרטי של הנאשם ביחס לגורמים השונים. האיום בסעיף 2 מופנה כלפי מנהלת הגבייה ואילו בסעיפים 3 ו-4 אלו מופנים כלפי עו"סית מרכז סלע ומנהלת המרכז.

אכן, הנאשם מפנה איומים לפגיעה בגופו שלו אך לא רק. הדברים מכוונים לאמירה לפיה: "בואי נגיד ככה שיש מישהי שקשורה לבלוני גז באחת החנויות" דבר אשר יש בו להטיל מורא ולהביא את גורמי אכיפת החוק לפעול בנמרצות לוודא שאין מאחורי אמירות אלו ממש. גם אם סבור היה הנאשם שנעשה לו עוול עת פונה משני הדוכנים אותם שכר, היה עליו לפעול באופן חוקי ואין לתת כל גושפנקה להתנהלות שכזו. לקולא תילקח בחשבון העובדה שהאיומים בסעיף 2 לא נאמרו באופן פרונטלי אלא באמצעות האינטרקום, כך גם תילקח בחשבון העובדה שאיומים אלו נותרו בגדר אמירות מילוליות בלבד.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו וכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת הסמים אותה ביצע הנאשם נע בין 8 ל-18 חודשים מאסר בפועל.

בגין עבירת האיומים הנני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

בגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם בית המשפט נותן דעתו לקולא לכך שעסקין בנאשם כבן 60 אשר מטבע הדברים המאסר קשה עליו יותר מאשר על דרך הכלל. לנסיבות חייו של הנאשם, לפגיעה במשפחתו ולנסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירות. כך גם ביחס לעבירת האיומים תילקח בחשבון ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

מנגד ולחומרא, יש ליתן הדעת לעברו הפלילי המכביד המונה 24 הרשעות במגוון תחומים: רכוש, סמים אלימות ועוד. עיון בגיליון הרשעותיו מעלה כי הנאשם החל את דרכו הפלילית עוד בנעוריו והמשיך להלך בה כמעט לכל אורך חייו הבוגרים. עוד יצוין שהנאשם מבצע את המיוחס לו בתיק הצירוף כשבועיים בלבד לאחר שנגזר עליו מאסר מותנה במסגרת ת.פ. 18609-05-13. התנהלות זו מלמדת על חוסר הפנמה והעדר מורא מהליכים פליליים. מנגד, ניתן לזהות התמתנות כללית ברצף הסתבכויותיו שכן למעט הרשעתו משנת 2013 יתרת העבירות הינם מלפני 9 שנים ותקופות ישנות יותר. בהקשר לכך הרשעתו האחרונה בגין עבירת סמים הינה מלפני כעשור.

עבר פליל זה יביא להחמיר עם הנאשם. יחד עם זאת, הדבר ייעשה במשורה.

הנאשם בחר לנהל את הגנתו בעבירת הסמים ואין בכך לפעול לחובתו, אך מנגד אינו זכאי לאותה הקלה משמעותית לה זכאים נאשמים שהודו ונטלו אחריות על מעשיהם. יצוין כי דברי הנאשם כפי שמפורטים בתסקיר מלמדים כי גם לעובר למתן גזר הדין הנאשם מתקשה לבחון את חלקו בעבירות בהן הורשע וממוקד בתחושותיו ובכעסיו כלפי גורמים חיצוניים.

בנסיבות המפורטות לעיל יינתן ביטוי בגדרי המתחם לשיקולי הרתעת היחיד וכך גם לשיקולי הרתעת הרבים בשים לב לנפוצות העבירות בהן עסקין.

שאלת הפעלת המאסר המותנה:

בתיק זה אין מחלוקת כי המאסר המותנה בת"פ 18609-05-13 בן 8 חודשים - חל בעניינו. ראשית, לעצם שאלת המאסר המותנה או הארכתו הרי שחרף המלצת שירות המבחן לא מצאתי נימוקים שיצדיקו את הארכתו. המדובר במי שהסתבך בשתי עבירות חמורות כאשר האחת מהן פרק זמן קצר לאחר שהושת עליו המאסר המותנה. אין לדבר על הליך שיקומי ארוך ומוצלח ולכל היותר שירות המבחן מדבר על מוטיבציה להיעזר בגורמי טיפול אך לא מעבר לכך. המלצת שירות מבחן כשמה כן היא ובפרט כאשר ישנה "הפרדה מלאכותית" בין עבירת האיומים ונסיבות ביצוע לבין הסתבכותו בעבירת סמים בתקופה מאוחרת לעבירת האיומים.

אשר לאופן הפעלת המאסר המותנה בהתאם להוראות סעיף 58 לחוק העונשין, עונש זה יש לרצותו במצטבר לכל עונש אחר, למעט מקרים בהם בית המשפט סבור שיש להורות על חפיפה מלאה או חלקית מטעמים שיירשמו. בענייננו, מצאתי לתת משקל להודאתו בעבירת האיומים באופן שהמאסר המותנה שהושת עליו ירוצה חלקו בחופף וחלקו במצטבר. כך גם ינתן ביטוי להודאתו לעצם החזקת הסם (בנפרד מתכלית החזקתו)

בהתאם להוראת סעיף 40 יג' (ב) לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לאחר שקבע מתחם נפרד לכל אירוע לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים. בענייננו מוצא בית המשפט כי יש לקבוע עונש אחד כולל למכלול מעשיו של הנאשם. בכך ינתן משקל נוסף לטיעוני ההגנה מבלי לחתור תחת המתחמים שראוי ונכון לקבוע בתיק זה.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 12.2.14 ועד ליום 20.2.14 וכן מיום 6.11.14 ועד ליום 17.9.15.
 - ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן - 8 חודשים שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 18609-05-13 כאשר 4 חודשים ממנו ירצו בחופף לעונש המאסר כאמור בסעיף א' לעיל ו 4 במצטבר לעונש עליו הוריתי בסעיף א' לעיל. סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 16 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
 - ב. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג עוון או עבירת איומים.
 - ג. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע.
 - ה. ₪ 2,000 קנס או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.03.16.
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי .
- ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד/לחלט, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת. #2<

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ו, 17/09/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט